

מ"ת 60467/08/19 - קוסאי אדריס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 60467-08-19 ישראל נ' מוחסן(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 3264/19

מספר בקשה: 151

קוסאי אדריס (עצור/אסיר בפיקוח)

מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

1. בקשה להעתקת מקום המעצר באיזוק.
2. בקליפת הלז- כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, וכן ביצוע שוד בנסיבות מחמירות.
3. כתב האישום מגולל מסכת קשה של עובדות, לפיהן השתתף לכאורה המבקש בביצוע שוד, הכולל כמה וכמה אנשים (זהות חלק מהם לא ידועה עד היום), מצויידים בנשקים לרבות ברובי סער, אשר עשו שימוש בנשקים הללו, לרבות ירי בהם, על מנת לשדוד סופר מרקט בעיר טמרה. לאחר טיעון, ביום 10/10/19 נקבעה תשתית ראייתית לכאורית ובהמשך הוריתי על מעצר המבקש עד תום ההליכים.
4. משפטם של המבקש והאחרים מתנהל ומצוי בסוף פרשת התביעה, להבנתי.
5. ביום 30/6/20 לאחר מספר עררים ופניות, הורה כב' בית המשפט העליון על הפנית המבקש לתסקיר משלים; ביום 30/7/20 התקבל תסקיר משלים בעניין המבקש וזה בא בהמלצה להמיר המעצר הממשי במעצר באיזוק. מספר מערכי פיקוח נבחנו.
6. ביום 11/8/20 הומר מעצרו הממשי של המבקש למעצר באיזוק.
7. ביום 11/10/20 נדחתה בקשה לפתיחת חלונות בעניין המבקש; ביום 19/1/21 הוריתי כי מעצרו באיזוק של המבקש יועתק, לבקשתו, לקרית אתא.
8. כחודש חלף וביום 24/2/21 נפל דבר, עת אחיו של המבקש נרצח ביריות במארב מתוכנן ככל הנראה.
9. למעשה, הפנייה לתיק בנושא זה, היתה **לראשונה** מטעם יחידת האיזוק אשר עדכנה כי המבקש עזב את מקום המעצר באיזוק ללא רשות. בעקבות עדכון זה הוריתי על קביעת דיון דחוף למחרת.

10. בחלוף מספר שעות, הוגשה בקשה מוסכמת מסגרתה המאשימה באמצעות פמ"ח, נתנה הסכמה כי המבקש יעתיק מקום המעצר באיזוק לטמרה לשלושה ימי האבל; הסכמה זו אושרה והדיון בוטל (אם כי לא היה טעם לבצע ההעתיקה באיזוק לאור פרק הזמן שיידרש להיתכנות התקנת אזיק).
11. לא יבש הדין, ולאחר אותה הסכמה, פנתה המשיבה בבקשה לעיון חוזר, וביקשה לשים המבקש מאחורי סורג ובריח נוכח הפרות בתנאי החלופה, ונוכח מידע מודיעיני.
12. ביום 25/2/21 נדונה הבקשה; הדיון באופן טבעי היה טעון וקשה; לאחר שמיעת הצדדים הוריתי כי שהיית המבקש בטמרה תצומצם משמעותית, אם כי התרתי למבקש לשהות פרקי זמן נוספים בטמרה, על מנת לנהוג האבלות כפי המתחייב ולנחם המשפחה בהתאם.
13. ביום 1/3/21 עתר המבקש להעתיק מקום המעצר באיזוק לבית משפחתו בטמרה; המשיבה לא הגיבה ונקבע דיון; שוב המדובר היה בדיון טעון, בו לצערי גם ב"כ הצדדים הרימו קולם.
14. מצד אחד- אין ספק כי מקרה המבקש מעורר אמפתיה- מדובר במי שאחיו נרצח, וחפץ לשהות עם הוריו; מאידך- כללי המעצר, והעיון חוזר מסגרתו, מחייבים לא רק שקילת זכויות ומצב הנאשם, אלא גם האינטרס הציבורי, שלום הציבור, וכללי הדין.
15. לאחר ששקלתי הטענות, רואה אני לדחות את בקשת המבקש.
16. ראשית, בפן הפרוצדורלי- מאז הדיון האחרון בתנאי הגבלת החירות, העתקת המעצר לקרית אתא, חלפו חודשיים בלבד; פרק זמן זה אינו מצדיק בחינה נוספת; אין שינוי נסיבות במובנו המשפטי- לא מבחינה ראייתית ולא מבחינה שהיתה משנה את החלטת המעצר כך או אחרת; אין גם שינוי במצב הראייתי (לפחות לא נטען לשינוי). על כן לפחות מבחינת כללי העיון החוזר- ניתן היה לדחות הבקשה על אתר.
17. זאת ועוד- הניסיון של המבקש להשוות עניינו לנאשמים האחרים השוהים בקרית אתא נדון לכישלון; טענות אלו הועלו גם במסגרת דיונים קודמים בפני כב' בית המשפט העליון, וזה הבהיר כי מעמד המבקש (וכן הנאשם 1), אינו כמעמד הנאשם 3 ומעמדו של נאשם אחר שעניינו בתיק נפרד (השווה לעניין זה בש"פ 1068/21 מיום 22/2/21).
18. שנית- המידע המודיעיני שהונח בפני הצדיק בקשה שחייבה שקילה מחודשת של שהיית המבקש בטמרה; לצערי, מידע זה הביאני לצמצום שהיית המבקש גם מהלך ימי האבלות (!!!), תוך מתן אפשרות לתפילת האבלות וכיבוד היכולת לנחם; ברור לחלוטין כי אם מידע זה בר השפעה על שהייה קצרה בימי האבל, בוודאי ובוודאי שיש במידע זה להצדיק צמצום שהייה הקבועה, ובוודאי שיש בו לשלול מעבר קבוע.
19. שלישית- המבקש בפנינו הוגדר כמי שמסוכנותו גבוהה; גם ב-30 ביולי 2020 כשנה לאחר מעצרו (!!!) קבע שירות המבחן כי מסוכנות המבקש לא פחתה; בתסקיר שהוגש עובר לכך (יוני 2020), סבר שירות המבחן כי המבקש פועל באופן מניפולטיבי ומצמצם. גם רמת מסוכנות זו, שלא פחתה עד היום, מצדיקה נקיטת משנה זהירות טרם השבת המבקש לאותה סביבה חברתית שהביאתו לביצוע העבירות, לכאורה, ביסוד כתב האישום.
20. רביעית- בצד האמפתיה, הטבעית עקב נסיבות האבל, לא ניתן להתעלם מכך כי הדיווח על עזיבת מקום המעצר באיזוק נתקבל ע"י מנהלת האיזוק, וזאת עקב הפרה.

21. אמנם, קיימות טענות בנוגע להפרה (לטענת המבקש פניית קצין משטרה כי יעזוב החלופה ויזהה את האח המנוח); דא עקא שמהודעת האיזוק עולה (הודעה מיום 24/2/21) כי נעשתה פניה למבקש, וזה לא טען דבר וחצי דבר לגבי פניית קצין משטרה, אלא הודיע למנהלת האיזוק כי "הוא נשאר בבית אמו ואינו מתכוון לחזור". כלומר לפחות בשלב לכאורי זה קיימות הפרות מצד המבקש, גם אם נסיבות הפרות טרגיות.
22. נקודה אחרונה- המבקש טען כי אם יישאר במקום המעצר באיזוק, עלול הדבר לסכן את חייו; אין בידי מידע מודיעיני עדכני; עם זאת הבהרתי למבקש, כי אין מניעה להרחיק המבקש מהאזור והסביבה, **למקום אחר**; ספק אם השבתו דווקא לאזור מגוריו המקורי, היא שתנמיך הלהבות והסיכון שהרי אז דווקא למי החפץ ברעתו יהיה כדי לצפות אחר תנועותיו והרגליו.
23. לדידי- סבורני כי החזרת המבקש לטמרה, עלולה דווקא להגביר הסיכון, הן עבור המבקש, הן מפני המבקש, ואינטרס הציבור הוא המחייב חרף הנסיבות, לדחות את הבקשה.
24. דיוני ההוכחות בתיק העיקרי קבועים למרץ ולאפריל; זהו הטעם בגינו גם לא יהיה סיפק לבחון הדברים באמצעות שירות המבחן.
25. ככל שיתארך ניהול ההליך בתיק העיקרי, פרק זמן משמעותי לאחר אפריל, ניתן יהיה לעתור ואשקול הזמנת תסקיר לבחינה מחודשת; לעת זו הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' ניסן תשפ"א, 14 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.